

Udskriftsdato: 30. december 2025

KEN nr 11048 af 23/08/2006 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-33-06 om undersøgelse - anbragt barn - kompetence - pålæg - henstilling

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500242-06

Ankestyrelsens principafgørelse C-33-06 om undersøgelse - anbragt barn - kompetence - pålæg - henstilling

Resume:

Iværksættelse af psykologisk undersøgelse af et anbragt barn hørte under kommunens kompetence. Ankestyrelsen kunne derfor ikke give kommunen pålæg om at foretage undersøgelsen, men alene henstille, at den blev gennemført.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Kassationsdato:

14-06-2009

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 699 af 7. juni 2006 - § 38 og § 55

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte et barn, der havde været anbragt uden for hjemmet siden 1999, og hvor samværet mellem moderen og barnet havde været overvåget i omtrent samme periode.

Ankestyrelsen traf i august måned 2005 afgørelse om overvågning af samværet mellem moderen og barnet. Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at barnet på grund af følelsesmæssig sårbarhed havde brug for den støtte og tryghed, som samværskonsulenten kunne yde.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at moderen ikke var i stand til at tilsidesætte egne behov i forhold til barnet og at hun lagde følelsesmæssigt pres på datteren under samværene.

Ankestyrelsen henviste i afgørelsen til, at Ankestyrelsen flere gange havde henstillet, at barnet fik samtaler med en psykolog. Da dette ikke var iværksat og da barnet fortsat viste voldsomme følelsesmæssige reaktioner, henstilledes det, at der blev iværksat en psykologisk undersøgelse af barnet med henblik på udredning af dets behov for støtte og tilrettelæggelse af samværene.

I maj måned 2005, bad moderens advokat kommunen om at iværksætte en psykologisk undersøgelse af barnet.

Kommunen meddelte efterfølgende moderen, at det løbende var blevet vurderet, om en psykologisk undersøgelse eller psykologiske samtaler ville have et formål, men det var kommunens vurdering, at der ikke aktuelt var behov for dette.

I oktober måned oplyste kommunen moderen om, at man havde aftalt med en psykolog, at han skulle foretage en ekstern undersøgelse af samværet mellem moderen og barnet for at lade "nye eksterne øjne" vurdere rammerne og indholdet af samværet.

Det sociale nævn fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering om, at der ikke for tiden var grundlag for at iværksætte en egentlig børnepsykologisk undersøgelse af barnet, jf. § 38 i lov om social service.

Nævnet lagde ved vurderingen vægt på det oplyste i sagen om barnets funktionsniveau, forløbet af samværene og formålet med anbringelsen.

Nævnet fandt på denne baggrund ikke at kunne tilsidesætte kommunens vurdering om, at barnets behov på nuværende tidspunkt bedst kunne tilgodeses ved tilknytning af ekstern psykolog med henblik på råd og vejledning om det videre forløb

Ankestyrelsen rettede efterfølgende henvendelse til nævnet med henblik på vurdering af, om servicelovens § 38 var anvendelig som grundlag for nævnets afgørelse.

Nævnet fastholdt, at servicelovens § 38 kunne anvendes i en situation, hvor barnet var anbragt uden for hjemmet.

Nævnet vurderede, at da undersøgelser i henhold til servicelovens § 38 indgik i kapitel 8 om særlig støtte til børn og unge, og da reglerne om samvær efter servicelovens § 57 indgik i samme kapitel, var der ikke noget til hinder for, at en undersøgelse efter § 38 kunne anvendes til afdækning af eventuelle støtteforanstaltninger i forbindelse med samvær.

Nævnet fandt ikke, at den omstændighed, at barnet underliggende var anbragt uden for hjemmet efter tvangsbestemmelserne, kunne føre til andet resultat.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om en psykologisk undersøgelse af et anbragt barn skulle gennemføres på grundlag af servicelovens § 38, eller om undersøgelsen hørte under kommunens kompetence, jfr. servicelovens § 55 stk. 3, og om kommunen havde pligt til at følge Ankestyrelsens henstilling om gennemførelse af undersøgelsen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at iværksættelse af psykologisk undersøgelse af et anbragt barn var omfattet af servicelovens § 55 stk. 3 og derfor hørte under kommunens kompetence.

Ankestyrelsen havde derfor ikke kompetence til i forbindelse med en afgørelse, hvor barnet var anbragt uden for hjemmet, at give kommunen pålæg om iværksættelse af undersøgelsen

Ankestyrelsen kunne således alene henstille til kommunen, at undersøgelsen blev gennemført.

Sagen hjemvistes derfor til det sociale nævn til fornyet behandling og afgørelse efter servicelovens § 55, stk. 3.

Begrundelsen for afgørelsen var, at barnet var anbragt uden for hjemmet. Det var som følge deraf kommunen, der løbende førte tilsyn med barnets forhold og iværksatte de undersøgelser eller tiltag, der ansås for nødvendige under hensyn til formålet med anbringelsen.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at den psykologiske undersøgelse, som Ankestyrelsen ved tidligere afgørelser havde henstillet iværksat, og som moderen gennem sin advokat havde anmodet kommunen om at iværksætte, skulle tilsigte en forbedring af barnets samvær med sin mor og dermed tilgodesætte formålet med anbringelsen.